

1. Z vlčích máků a ze sedmikrásek  
jaro mává na první vlak,  
otvírá bránu, zima byla tak dlouhá,  
čekal jsi, říkals': až pak.
2. Až z okapů dolů spadne poslední sníh,  
až řeka splaví zlámanej led,  
až vyrazí tráva v pražcích na nádražích,  
první jarní ruku semafor zved'.

R: Ještě je mráz a v noci studí tě, když nemůžeš spát,  
pár vloček zas spadne ti do očí a donutí vstát  
a sbírat větve s jehličím a přikrejt ten tvůj promrzlej dům.

3. Slovo je lék, když v písničce zní  
sborem v kruhu kamarádů,  
až do rána budou zpívat, smát se a snít,  
kameny házet řece do proudů.

R:

R:

R:

R: